

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/113/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419201086
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419201086.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : X. V., K.. XX.XX.XXXX, O. F. XXX/XX, XXX XX Q. W., proti žalovanému : BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod číslom 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova č. 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpený Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 36 862 169, o určenie neplatnosti úverovej zmluvy, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a o zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenia z a s t a v u j e .
- II. Súd u r č u j e , že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXXXXX zo dňa 15.07.2015 j e bezúročný a bez poplatkov.
- III. Súd u r č u j e , že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov číslo zmluvy XXXXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 15.07.2015 j e neplatná.
- IV. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu z a m i e t a .
- V. Náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

- Žalobca dňa 7.5.2019 podal na tunajšom súde žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. zmluvy XXXXXXXXXXXXXX zo dňa 15.7.2015 je neplatná, ďalej aby určil, že zmluva č. XXXXXXXXXXXXXX je pre množstvo neprijateľných zmluvných podmienok neplatná a aby určil, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súčasne žiadal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu primerané finančné zadost'učinenie „podľa rozhodnutia súdu“, čo dňa 19.08.2019 pri výsluchu pred súdom (§ 130 CSP) doplnil a opravil tak, že žiada od žalovaného primerané finančné zadost'učinenie vo výške 500,-eur.
- V podanej žalobe sa žalobca súčasne domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným do právoplatného skončenia konania vo veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a aby zamestnávateľovi žalobcu bola uložená povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu na základe dohody o zrážkach zo mzdy.
- Žalovaného žalobca v žalobe označil tak, že uviedol cit. „odporca : 1./ CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO:35 787 783 a 2./ BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, nástupca spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s.“

4. V ďalšej časti žaloby (hneď v jej úvodnom odseku) žalobca uviedol, cit „odporca BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v registri obchodu a spoločností pod číslom 542 097 902, konajúca prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova č. 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713“, pričom následne podrobne popísal a rozobral celý proces zániku spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s. a jej nástupníctva. Uviedol, že pôvodný veriteľ - spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. bol k 30.06.2016 vymazaný z obchodného registra z dôvodu cezhraničného zlúčenia so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod číslom 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova č. 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713. Vzhľadom na uvedené je podľa názoru súdu bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že pri označení žalovaného pod číslom v 2. mal žalobca v skutočnosti na mysli nie pobočku, ale spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod číslom 542 097 902, konajúcu na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova č. 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, čo na prvej strane žaloby aj priamo a výslovne uviedol, preto súd už v čase podania žaloby mal a má za to, že ako žalovaný v 2. rade bol označený subjekt disponujúci procesnou subjektivitou.

5. Žiada sa preto hneď úvodom, vzhľadom na neskoršie opakované námietky žalovaného s ktorými sa súd vysporiada aj v ďalšej časti tohto odôvodnenia poukázať na to, čo zrejme ušlo pozornosti žalovaného, a síce, že s otázkou podmienok konania, označenia a procesnej subjektivity žalovaného sa súd vysporiadal hneď na začiatku konania, už pri prvom svojom úkone, a to v uznesení zo dňa 31.05.2019, ktorým bolo vyhovené návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia (výroky I a II), pričom vo výroku III bolo rozhodnuté o zastavení konania proti označenému žalovanému v 1.rade, kde súd v odôvodnení uznesenia (viď bod 3) jasne uviedol, že má za to, že ako žalovaný v 2.rade je označený subjekt disponujúci procesnou subjektivitou. Voči uvedenému uzneseniu žalovaný odvolanie nepodal a toto právoplatnosť nadobudlo dňa 21.06.2019, teda otázka procesnej subjektivity žalovaného bola riešená (a vyriešená) hneď na začiatku konania, pričom žalovanému nič nebránilo záver súdu o splnení procesných podmienok premietnutý do uznesenia zo dňa 31.05.2019 napadnúť, podrobiť ho odvolaciemu prieskumu, čo sa nestalo. Žalovanému samozrejme nič nebránilo nedostatok procesných podmienok tvrdiť aj v neskoršom štádiu konania, keďže tak možno urobiť kedykoľvek (§ 161 ods.1, § 365 ods.1 písm. a) CSP), avšak treba podotknúť že žalovaným bol napríklad nedostatok procesnej spôsobilosti žalovaného v 1.rade (CETELEM SLOVENSKO, a.s.) namietaný až v čase, kedy konanie proti nemu bolo z tohto dôvodu dávno právoplatne zastavené a tak táto námietka bola úplne bezpredmetná.

6. Pokiaľ ide o samotnú žalobu, tú odôvodňoval žalobca tým, že dňa 15.7.2015 uzatvoril zmluvu číslo XXXXXXXXXXXXX so spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a.s. Tvrdil, že na základe tejto zmluvy bol mu poskytnutý spotrebiteľský úver a že súčasťou zmluvy sú ustanovenia o dohode o zrážkach zo mzdy a iných príjmov na základe ktorej žalobca v okamihu podpisu zmluvy vyjadril súhlas, aby mu v prípade omeškania so splácaním úveru boli za týmto ustanovením zmluvy určených podmienok vykonané zrážky zo mzdy. Žalobca uviedol, že úverová zmluva obsahuje viaceré vady, absentuje v nej správne určená RPMN a celková suma k zaplateniu, absentuje aj vymedzenie, koľko zo splátky sa započítava na istinu, úrok, poplatky, pričom zahrnutie dohody o zrážkach zo mzdy považuje za rozporné s dobrými mravmi, lebo spôsobuje to nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, zhoršuje postavenie spotrebiteľa - dlžníka a umožňuje veriteľovi využiť takúto dohodu na získanie plnenia, ktoré môže byť v rozpore s právnym poriadkom a ktoré by mu v súdnom konaní nebolo priznané. Žalobca tvrdil, že ustálená prax slovenských súdov určuje dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorené v okamihu uzatvorenia úverových zmlúv, ktorých splatenie tieto dohody zabezpečujú za neplatné, nakoľko takouto dohodou nemožno platne zabezpečiť záväzok, ktorý vznikne až v budúcnosti, keď v okamihu uplatnenia takej dohody je určenie výšky dlhu ponechané na vôli veriteľa a nepodlieha súdnej kontrole. V žalobe uviedol, že v zmluve sú viaceré neprijateľné zmluvné podmienky, dohoda o zrážkach zo mzdy bola ako súčasť typovej formulárovej zmluvy vopred veriteľom pripravená, pričom napriek spornosti veci žalovaný požiadal jeho zamestnávateľa- I., a.s. o vykonávanie zrážok zo mzdy, hoci neexistuje žiadne súdne rozhodnutie ukladajúce mu povinnosť plniť a veriteľ tak napriek spornosti veci sám diktuje jednostranne výšku dlhu bez odsúhlasenia súdom a výkonom zrážok zo mzdy sa dostal žalobca do nepriaznivej finančnej situácie. Žalobca v žalobe ďalej uviedol obsiahly právny rozbor vo vzťahu k dohode o zrážkach zo mzdy poukazom na právo EÚ a rozhodnutia Súdneho dvora. Poukazoval na to, že žalovaný už vyzval

jeho zamestnávateľa na vykonávanie zrážok zo mzdy a tieto zamestnávateľ už aj vykonáva, reálne sa tak naplnila obava, že žalovaný naplní zásah do jeho majetku bez súdneho prieskumu zmluvných ustanovení, preto žiadal dočasne zakázať neodkladným opatrením výkon zrážok zo mzdy.

7. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil a pripojil k nej úverovú zmluvu a dohodu o zrážkach zo mzdy, posúdenie úverovej zmluvy Ministerstvom spravodlivosti SR, a žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 15.5.2017.

8. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe navrhol ju ako nedôvodnú zamietnuť, resp. konanie zastaviť z dôvodu nedostatku procesných podmienok, čo odôvodnil tým, že ako žalovaného v 1.rade žalobca označil spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. ktorá zanikla ešte pred podaním žaloby a ako žalovaného v 2.rade označil organizačnú zložku zahraničnej právnickej osoby, ktorá nemá procesnú subjektivitu, preto konanie by malo byť podľa žalovaného bez ďalšieho zastavené. Pokiaľ ide o samotnú úverovú zmluvu a jej náležitosti, k tomu žalovaný uviedol, že je pravdou, že dňa 15.07.2015 bola taká zmluva uzavretá, a že bol žalobcovi na základe nej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.000,-eur, ktorý tento mal splatiť v 48 mesačných splátkach po 30,82 eur splatných vždy k 15. dňu v mesiaci a že uzavretá bola súčasne aj dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Poukázal na to, že na úver žalobca celkovo uhradil 1.055,11 eur. Podľa žalovaného úverová zmluva obsahovala všetky zákonom vyžadované náležitosti, nemôže sa preto jednať o neplatný právny úkon, keď žalobca v žalobe ani neuviedol žiaden dôvod neplatnosti zmluvy. K námietke o chýbajúcom rozpise splátok v zmluve žalovaný poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn.3Cdo/56/2018, 3Cdo/146/2017 a 4Cdo/211/2017. Aj ročná percentuálna miera nákladov a celková suma k zaplateniu je podľa žalovaného v zmluve uvedená správne, preto nemôže sa jednať o bezúročný a bezpoplatkový úver. Pokiaľ ide o dohodu o zrážkach zo mzdy, tu žalovaný poukázal na § 5a ods.1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa s tým, že v danom prípade všetky zákonné náležitosti boli splnené, dohoda o zrážkach zo mzdy bola individuálne dohodnutá na samostatnej listine, je vyjadrená osobitne, odlišne od textu úverovej zmluvy, je písaná rovnakým písmom, nezaťažovala žalobcu na zdĺhavejšie čítanie, je písaná jazykom zrozumiteľným pre bežného spotrebiteľa, žalobca mal možnosť ju odmietnuť, čo neurobil, podpisom na nej vyjadril s ňou súhlas. Poukazoval na to, že zrážky zo mzdy podliehajú zákonným obmedzeniam, dohoda o zrážkach má priamu zákonnú oporu a nie je uvedená v § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka medzi neprijateľnými podmienkami. Žalovaný tvrdil, že na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti žaloby, nie je naplnená dikcia § 137 písm. c/ či d) CSP, lebo žiaden osobitný predpis nepripúšťa domáhať sa neplatnosti takej dohody. Žalobca nepreukázal ani naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach. Podľa žalovaného je žaloba žalobcu procesne neprípustná, keďže žalobca mohol priamo žalovať o plnenie. Žalovaný namietal a poprel aj nárok žalobcu na primerané finančné zadostučinenie.

9. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení označil a pripojil k nemu výpis z obchodného registra spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., zmluvu o úvere a dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov zo dňa 30.05.2019, potvrdenie o prijatí splátok zo dňa 30.05.2019 a prehľad obrátov k úverovému prípadu.

10. Žalobca v replike námietky žalovaného označil za nedôvodné. Poukázal na to, že pri dohodnutej výške splátky 30,82 eur a počte splátok 48 je celkovo splatná suma pri danom úvere v skutočnosti 1.479,36 eur, teda vyššia ako je uvedené v zmluve. Nesprávne je v nej uvedená aj RPMN, lebo tá podľa interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN je v skutočnosti 22,24 % a teda v zmluve je uvedený údaj o RPMN nesprávne, zavádzajúco a v neprospech spotrebiteľa. Poukázal na to, že zmluva ktorú s predchodcom žalovaného uzavrel bola formulárová, vopred pripravená a hoci dohoda o zrážkach zo mzdy bola uvedená na samostatnom liste, bola včlenená medzi ostatné všeobecné obchodné podmienky a on ako spotrebiteľ nebol dodávateľom poučený o možných následkoch tejto dohody. Táto mu bola predložená ako jedna zo zmluvných podmienok ktorej odmietnutím by mu nebol poskytnutý úver. Žalobca na žalobe v celom rozsahu trval.

11. Žalovaný v duplike opäť tvrdil nedostatok procesných podmienok. Poukázal na to, že princíp zvýšenej ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany v spore nemá byť prostriedkom na negovanie zákonných procesných podmienok, ktoré platia pre všetky subjekty v súdnom spore. Súd podľa žalovaného mal toto konanie zastaviť hneď po podaní žaloby. Navrhol žalobu zamietnuť, resp. konanie zastaviť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

12. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie pred otvorením ktorého žalobca uviedol, že čo sa týka zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia, v tejto časti na žalobe netrvá a berie ju späť. Vo zvyšku na žalobe a jej dôvodoch trval. Žalovaný trval na svojom nesúhlasnom stanovisku so žalobou.

13. Pri svojom výsluchu na pojednávaní žalobca uviedol, že nepopiera poskytnutie úveru, ktorý v rozsahu poskytnutej sumy aj splatil, čo aj žalovaný potvrdil. Žiadal aby súd zmluvu podrobil súdnej kontrole kvôli bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Tvrdil, že dohoda o zrážkach bola tam včlenená, nie je to samostatná listina, ak by ju nepodpísal, neposkytli by mu úver, je to neprijateľná zmluvná podmienka. Uviedol, že nikto mu nič o dohode o zrážkach zo mzdy nehovoril, nevysvetľoval, len mu poštou prišla zmluva a dohoda ktoré podpísal a vrátil, následne dostal úver.

14. Vzhľadom k tomu, že v časti o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia žalobca svoju žalobu vzal späť, a to po doručení žaloby žalovanému a pred otvorením pojednávania, a teda súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa nevyžaduje, postupujúc podľa § 145 ods.2 a § 146 ods. 1 CSP súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom bez ďalšieho zastavil.

15. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a všetkých písomných vyjadrení strán a vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých stranami predložených listinných dôkazov. Žiaden dôkazný návrh súd nezamietol, vykonanie žiadneho z dôkazov v spore namietané nebolo. Súd vykonal dokazovanie tiež výsluchom žalobcu, keďže ho pre rozhodnutie tohto spotrebiteľského sporu považoval za nevyhnutný (§ 295 CSP). Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil tento skutkový stav:

16. Nebolo medzi stranami sporné, že žalobca dňa 15.07.2015 uzatvoril so spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s. zmluvu, pričom stalo sa tak na tlačive tejto spoločnosti označenom ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“. V ňom sú ako zmluvné strany označení CETELEM SLOVENSKO, a.s. a ako dlžník je tam označený žalobca. Pod týmto označením zmluvných strán je predtlačené prehlásenie, cit. Časť 1, „Zmluvné strany uzatvárajú spolu Zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení“ s tým, že predmetom zmluvy je poskytnutie spotrebiteľského úveru CETELEMOM dlžníkovi vo výške a za podmienok dohodnutých v zmluve a klient je povinný poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Ako výška úveru je v zmluve uvedená suma 1.000,-eur. Žalobca mal tento úver podľa zmluvy splatiť 48 mesačnými splátkami vo výške 30,82 eur, pričom v zmluve je uvedené, že splatnosť splátok je vždy k 15. dňu v mesiaci a že celková čiastka k zaplateniu bude 1.382,40 eur. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve bola 18,26 %, ako priemerná hodnota RPMN je tam uvedená hodnota 34,42 % a je tam tiež uvedená ročná úroková sadzba 16,90 % s tým, že ide o sadzbu fixnú. Podľa zmluvy splatnosť prvej mesačnej splátky bola „15 deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške“, ako termín konečnej splatnosti úveru je tam uvedený deň 15.08.2019 a tiež je tam predformulované vyhlásenie „zvolený súbor poistenia: rozšírený súbor poistenia, poplatok za poistenie (6,99 %)“. Zmluva má aj časť 2. kde je uvedené že zmluvné strany uzatvárajú tiež zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, pričom sú tam uvedené náležitosti revolvingového úveru.

17. Zo žalovaným predloženého potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov (čl. 54 spisu) súd zistil, že žalobcovi bola vyplatená suma 1.000,-eur, pričom podľa potvrdenia o prijatí splátok na úver (čl. 55 spisu) uhradil v splátkach platených odo dňa 11.08.2015 do dňa 10.05.2019 celkovo sumu 1.055,11 eur. Z prehľadu obrátov k úverovému prípadu predloženého žalovaným (čl. 56 spisu) súd zistil, že prvá splátka žalobcovi k úhrade predpísaná bola dňa 15.08.2015. Z výpisu z Obchodného registra Slovenskej republiky bolo zistené, že pôvodný veriteľ - spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. bol k 30.06.2016 vymazaný z obchodného registra z dôvodu cezhraničného zlúčenia a jeho právnym nástupcom sa stala BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod číslom 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova č. 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713. Súd tak mal za preukázané, že žalovaný je právny nástupca spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. s ktorou žalobca uzavrel tu posudzovanú zmluvu.

18. Žalobca tvrdil, že predmetná úverová zmluva obsahuje viaceré vady, nakoľko absentuje v nej správne uvedená RPMN a celková suma k zaplateniu a tiež vymedzenie, koľko zo splátky sa započítava na istinu, koľko na úrok a koľko na poplatky. Žiadal ju určiť za neplatnú pre množstvo neprijateľných podmienok a tiež určiť úver za bezúročný a bez poplatkov.

19. Treba prisvedčiť zhodnému tvrdeniu strán, že v prípade posudzovanej zmluvy jedná sa o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko jednalo sa o úver poskytnutý právnym predchodcom žalovaného ako právnickou osobou, ktorej predmetom podnikania bolo okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov žalobcovi ako fyzickej osobe nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, a tak vzhľadom na zákonné kritéria obsiahnuté v ust. § 1 ods.2 a § 2 písm.a) a b) zák.č 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 15.07.2015 zmluvu bolo potrebné právne posúdiť podľa ustanovení uvedeného zákona a nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, tak aj podľa relevantných zákonných ustanovení o postavení a ochrane spotrebiteľa.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (15.07.2015) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

21. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

22. Podľa § 9 ods.1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

23. Podľa § 9 ods.2 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>> musí obsahovať aj tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

24. Podľa § 11 ods.1 Zákona č.129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>>, s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>>, z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

25. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá žalobcom s právnym predchodcom žalovaného je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou, platia pre ňu teda ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach

zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode. 26. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. O aké náležitosti ide a či ich zmluva obsahuje je pritom potrebné a možné posudzovať výlučne podľa právnej úpravy účinnej v čase jej uzavretia. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

27. Preto k tej časti žaloby žalobcu, v ktorej sa domáhal určenia neplatnosti zmluvy a súčasne určenia úveru za bezúročný a bez poplatkov súd uvádza, že ide o výroky, ktoré sa vzájomne vylučujú. Za bezúročný a bezpoplatkový možno úver určiť len vtedy, ak je zmluva platná. Ak by bola zmluva od počiatku neplatná, nebolo by možné zaoberať sa bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Pre vrátenie si plnení z neplatnej zmluvy platí režim § 457 Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. V tu súdnej veci súd nezistil dôvod na určenie neplatnosti zmluvy o úvere. Nebol zistený žiaden z dôvodov na neplatnosť zmluvy podľa § 37, § 38 či § 39 Občianskeho zákonníka. Ak žalobca neplatnosť zmluvy vyvodzoval z „množstva neprijateľných podmienok“ tak tu súd poukazuje na článok 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorý citoval aj sám žalobca v žalobe a podľa ktorého Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ Ak zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, neplatná je táto podmienka (§ 53 ods.5 Občianskeho zákonníka), ale nie je to bez ďalšieho spravidla dôvod na vyslovenie neplatnosti celej zmluvy. Žalobca sám potvrdil, že chcel uzavrieť s právnym predchodcom žalovaného zmluvu o úvere na poskytnutie úveru vo výške 1.000,-eur, súd už uviedol, že neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie niektorých náležitostí predpísaných pre takú zmluvu v zákone o spotrebiteľských úveroch nespôsobuje jej neplatnosť, ale sankcionuje inak platnú zmluvu následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. O taký prípad ide aj v tu súdnej veci.

28. Súd sa stotožňuje s tvrdením žalobcu, že zmluva neobsahuje správne a v súlade so zákonom uvedený údaj o RPMN a celkovo splatnej sume, čo samo osebe v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s § 11 ods.1 písm.b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch stačí pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, keďže na taký záver postačuje absencia čo i len jednej z tam uvedených náležitostí. Pre úplnosť súd uvádza, že ani údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (náležitosť predpísaná v § 9 ods.2 písm.f /) nie je v nej uvedený správne, čo takisto spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V zmluve síce sú uvedené údaje o RPMN a celkovej čiastke k zaplateniu a termíne konečnej splatnosti úveru, avšak nakoľko tie nie sú uvedené v správnej, požiadavke zákona zodpovedajúcej výške, nemožno na ne prihliadnuť a hľadá sa na ne ako keby tam neboli uvedené vôbec (k tomu podporne pozri napr. aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp.zn.10Co/27/2017, najmä body 36 a 37 jeho odôvodnenia).

29. Paragraf 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je uvedený pod názvom- informácie a práva týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Jeho účelom teda je spotrebiteľa pravdivo informovať o reálnych, skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach. To že tam nestačí uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj je zrejme aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne špecifikuje a definuje v § 2 - vymedzenie pojmov, pričom aj z § 4 zákona - poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa. Koniec koncov, úplne jasne a výslovne to potvrdzuje priamo zákon, nakoľko v zmysle § 11 ods.1 písm.d) zákona o spotrebiteľských úveroch je úver bezúročný a bez poplatkov ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Zákon teda rozlišuje, upravuje a sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti

úveru postihuje tak prípad, keď RPMN v zmluve uvedená nie je vôbec (§ 11 ods.1 písm.b/) ako aj prípad, keď údaj o RPMN síce v zmluve uvedený je, ale nesprávne v neprospech spotrebiteľa (§ 11 ods.1 písm.d/). Uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere má tu podobu predtlačeneho formulárového tlačiva, do ktorého predtlačie mohol žalobca zasiahnuť len jej podpísaním, resp. nepodpísaním. Je teda zrejme, že aj nedodržanie zákonných náležitostí zmluvy tu ide najmä na vrub veriteľa. Údaje o RPMN a celkovej čiastke ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a termíny konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru predstavujú jedny z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru.

30. Tu veriteľ v zmluve neposkytol pravdivý údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pretože suma, ktorú pri tomto údají uvádzal, t.j. 1.382,40 eur nezodpovedá prepočtu výšky a počtu splátok zo zmluvy (30,82 eur x 48 mesiacov sa rovná celkovo splatná suma 1.479,36 eur) čo je zjavne spôsobené tým, že veriteľ pri údají o celkovo splatnej sume vôbec nezohľadnil poistné. Na druhej strane, pokiaľ chcel poistné celkom oddeliť od úveru vychádzajúc z tvrdenia v zmluve, že poistenie bolo „zvolené“, teda dobrovoľné, nemal ho vôbec uvádzať v sume splátok, pretože potom dochádza k zneisteniu a zavádzaniu spotrebiteľa čo všetko je v splátke zahrnuté, keď bežným pre násobením výšky splátok a ich počtu spotrebiteľ nemôže dostať údaj o veriteľom udávanej celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, pretože v skutočnosti splatí vyššiu sumu, v tomto prípade až o 96,96 eur vyššiu sumu ako je uvádzaných 1.382,40 eur (nakoľko pri výške splátky 30,82 eur x 48 mesiacov je skutočná celkovo splatná suma 1.479,36 eur), čo je pri danej výške a splatnosti úveru podstatné navýšenie oproti deklarovanej sume. Výklad pojmov celkové náklady spotrebiteľa a celková čiastka ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je obsiahnutý v § 2 ZoSÚ. Podľa § 2 písm.g) a h) ZoSÚ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

31. Vzhľadom na uvedené, súd je toho názoru, že ak bolo dojednané poistenie, mala byť táto suma buď premietnutá do uvádzanej celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, alebo ak sa tak nestalo, potom nemala byť poňatá do uvádzanej výšky splátky, nakoľko je zrejme, že údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom patrí medzi hlavné body záujmu spotrebiteľa, keďže najjednoduchším spôsobom, bez potreby prepočtov percentuálnych sadzieb úrokov, či RPMN, čo môže byť pri uzatváraní zmluvy pre bežného spotrebiteľa značne komplikované má ponúknuť informáciu o výhodnosti úveru a o tom, o koľko sa reálne preplatí poskytnutá suma. V danom prípade je tento údaj pre spotrebiteľa zavádzajúci, lebo z jeho absolútneho vyjadrenia v zmluve, bez vynásobenia výšky splátok a ich počtu sa spotrebiteľ v skutočnosti nedozvie, že suma ktorú reálne bude musieť veriteľovi zaplatiť je o 96,96 eur vyššia ako uvádzaná celková ním splatná suma.

32. Pokiaľ ide o stanovenie ročnej percentuálnej miery nákladov, táto sa v zmysle § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch určuje ako celkový náklad spotrebiteľa spojený so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Celkové náklady spotrebiteľa, ako už bolo uvedené sú definované v § 2 písm. g/ citovaného zákona, a do nich okrem iných nákladov patrí aj poistné, ak spotrebiteľ musel túto doplnkovú službu uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver. I keby spotrebiteľ nebol nútený pristúpiť k poisteniu, podľa názoru súdu uvedené poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda celkových nákladov spotrebiteľa. Zahrnutie poistného do výšky splátky a jeho nezahrnutie do celkovej splatnej sumy je zavádzajúce, zmätočné a odporujúce zmyslu a podstate precizovania týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ. V zmluve je uvedené, že poplatok za poistenie je 6,99 %, nie je však zrejme z čoho, či z celkovej výšky úveru, či z výšky splátky a podobne. Ak to malo byť 6,99 % z výšky mesačnej splátky, tak potom mala byť táto mesačná splátka (v čistej výške bez poistenia) v zmluve uvedená, lebo inak je vyjadrenie tak výšky poistného, ako aj výšky mesačnej splátky v zmluve zmätočné. Podľa predpisu splátok - prehľadu obrátov k úverovému prípadu predloženého žalovaným (čl. 56 spisu) bolo žalobcovi predpísované poistné vo výške 2,01 eur mesačne. Pokiaľ by za takýchto okolností veriteľ so žalobcom uzavrel poistenie, mali byť náklady na poistenie zahrnuté do RPMN, čo preukázateľne

neboli, preto údaj o RPMN v zmluve nie je uvedený správne a je uvedený v neprospech spotrebiteľa, pretože nezohľadňuje všetky náklady spotrebiteľa. Súd ďalej opätovne pripomína, že pokiaľ by i poistenie bolo dojednané platne a nespádalo do celkových nákladov spotrebiteľa, potom bol veriteľ povinný ho jednoznačne oddeliť od splátky. Pokiaľ ho totiž do splátky uviedol, a do celkovej splatnej čiastky nie, je údaj o celkovo splatnej čiastke spotrebiteľom uvedený v zmluve zavádzajúci a uvedený jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, keďže prezentuje podstatne nižšiu sumu ako spotrebiteľ reálne musí hradiť.

33. Pri údají o RPMN zákon vyžaduje uviesť jednak samotnú ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zároveň vyžaduje uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Ak by sme však vychádzali z údajov uvedených tu v zmluve, teda že pri výške úveru 1.000,-eur je uvedená výška mesačnej splátky 30,82 eur, tak potom pri takýchto vstupných údajoch správna výška RPMN nie je v zmluve uvedených 18,26 %. V zmluve uvedenej výške RPMN 18,26 % by cca zodpovedala výška mesačnej splátky 28,81 eur, teda bez poistenia, avšak takáto výška mesačnej splátky v zmluve nikde nie je uvedená (hoci aj správna výška mesačnej splátky je podľa § 9 ods.2 písm.l/ ZoSÚ náležitosť zmluvy ktorej nedodržanie zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru).

34. Náležitosti vyžadované zákonom tak nie sú dodržané, lebo veriteľ v zmluve uviedol len výšku splátky s poistením, avšak bez uvedenia (vyčíslenia konkrétnou sumou) samotnej výšky poistného, ktoré vyjadril len percentom, avšak neuviedol z čoho je to percento, pričom javí sa, že malo to byť percento z čistej mesačnej splátky bez poistenia, ktorá ale v zmluve vôbec uvedená (vyčíslená) nie je, pričom RPMN a aj celkovo splatná suma počítaná bola práve z takej splátky, ktorá tam nie je uvedená. Takýmto spôsobom vyjadrené náležitosti zmluvy nenapĺňajú požiadavku zákona, ktorého účelom je zrozumiteľne, prehľadne a jasne spotrebiteľa informovať o parametroch úveru bez potreby zložitých odvodzovaní a matematických prepočtov.

35. V zmluve nie je správne uvedený ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je uvedené, že termín konečnej splatnosti úveru bude dňa 15.08.2019. Tento v zmluve uvedený údaj však vôbec nezodpovedá skutočnosti a preto z hľadiska naplnenia zákonných náležitostí naň nemožno prihliadnuť, nakoľko priamo zo žalobcom predloženého prehľadu obrátov k úverovému prípadu (čl. 56 spisu) vyplýva, že dátum prvej predpísanej splátky bol 15.08.2015 čo pri 48 pravidelných mesačných splátkach znamená, že posledná by bola hradená a termín konečnej splatnosti úveru by bol 15.07.2019 a nie 15.08.2019 ako je uvedené v tejto zmluve. Preto súd má za to, že zmluva neobsahuje správne a v súlade so zákonom uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nakoľko v zmluve uvedený údaj 15.08.2019 nezodpovedá realite daného úverového vzťahu strán, hoci zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje jeho jednoznačné a správne uvedenie priamo v zmluve. Nie je zrejmé, na základe akého zmluvného dojednania by bol veriteľ oprávnený si takto jednostranne „stanoviť“, teda meniť a upravovať náležitosti zmluvy čo do termínu konečnej splatnosti, keď žiadne také dojednanie tam uvedené ani nie je, pričom bolo vecou veriteľa nastaviť podmienky odfinancovania resp. splácania tak, aby zmluvná úprava zodpovedala následnej realite. Ak by sa pripustila možnosť takýchto jednostranných zmien zákonom predpísaných náležitostí zmluvy veriteľom, tak potom by došlo k totálnemu popretiu zmyslu a účelu zákona a celá táto úprava by stratila zmysel, keďže spotrebiteľ by bol vystavený neistote ohľadom náležitostí zmluvy a zmluvný vzťah by tak bol jednostranne veriteľom menený zákonom nepredpokladaným a neprípustným spôsobom. Preto nemožno pripustiť jeho vyjadrenie v zmluve spôsobom, ktorý vôbec nezodpovedá skutočnosti. Nestačí uviesť do zmluvy akýkoľvek údaj, aby boli formálne dodržané podmienky zákona. Nesprávny údaj má pre spotrebiteľa takú istú výpovednú hodnotu ako žiaden údaj. Ustanovenie § 9 ods.2 zákona slúži na ochranu spotrebiteľa, preto uvedenie tam predpísaných údajov v zmluve spôsobom odporujúcim realite je z pohľadu podstaty, zmyslu a účelu zákona rovnaké, ako keby tam tieto údaje neboli uvedené vôbec. Preto súd má za to, že údaj o termíne konečnej splatnosti v zmluve absentuje. Poskytnutý úver súd aj preto posudzoval ako úver poskytnutý bez úroku a bez poplatku.

36. Vzhľadom na všetko uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 písm.b) a d) zákona považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods.2 písm. f./, k/ a l/ zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia.

37. Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý a zavádzajúci, keď napr. tak ako tu uvedený údaj o RPMN a o celkovej splatnej čiastke v zmluve odporuje

realite, pričom nie sú správne uvedené ani predpoklady na výpočet v zmluve uvedenej RPMN, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany. S poukazom na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalobcom ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Nesprávne uvedený údaj o RPMN a celkovo splatnej sume, či predpokladoch na výpočet RPMN nepochybne mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške záväzku.

38. O tom, že ide o kľúčové údaje (RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť) svedčí koniec koncov aj to, že aj po novele zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenej zákonom č.279/2017 Z.z. ktorá zohľadňuje závery Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová, a ktorá v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to práve za účelom zabezpečenia súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES") ostáva správne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky. Aj po tejto novele sa totiž za bezúročný a bez poplatkov bude považovať úver, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa a ak tam nie je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

39. Súd dáva do pozornosti žalovaného skutočnosť zaiste mu dobre známu z rozhodovacej činnosti tunajšieho súdu, a síce, že súd sa týmto svojim posúdením a záverom absolútne nijako neodchyľuje od svojej dlhodobo ustálenej rozhodovacej línie. Tento záver súdu nemôže byť pre žalovaného nijako prekvapivý, nakoľko v sporoch, kde žalovaný vystupuje ako žalobca a uplatňuje nároky z obdobných zmlúv o spotrebiteľskom úvere súd už v množstve prípadov z rovnakých dôvodov posudzoval úvery ako bezúročné a bez poplatkov (viď napr. právoplatné rozsudky vo veciach sp.zn. 10Csp/42/2019, 10Csp/135/2019, 10Csp/37/2020, 5Csp/74/2018 a mnohé iné).

40. Žalobca sa žalobou domáhal aj určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 15.07.2015, ktorú predložil (čl. 17 spisu). Táto je vyhotovená na samostatnej listine, pričom ide o vopred pripravený a vyplnený formulár s vyznačením miesta pre podpis žalobcu ako dlžníka a predložený žalobcovi k podpisu. Žalobca na pojednávaní uviedol, že uvedená dohoda o zrážkach prišla mu domov k podpisu poštou spolu s úverovou zmluvou, žiadne ďalšie listiny, či poučenia k nej nedostal, k dohode o zrážkach mu nič nebolo vysvetlené, má za to, že ak by ju nepodpísal, úver by nedostal.

41. Zo žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy (čl. 23 spisu) zo dňa 12.05.2017 adresovanej zamestnávateľovi žalobcu súd zistil, že s poukazom na tu posudzovanú úverovú zmluvu a dohodu o zrážkach zo mzdy žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o výkon zrážok zo mzdy za účelom umorenia dlhu žalobcu vo výške 900,71 eur.

42. Dohoda o zrážkach zo mzdy má svoju zákonnú oporu v prvej hlave ôsmej časti Občianskeho zákonníka nazvanej záväzkové právo. V piatom oddiele tejto hlavy v rámci zákonnej úpravy zabezpečenia záväzkov je v § 551 obsiahnutá aj úprava inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy. Ide o všeobecnú úpravu vo všeobecnom predpise upravujúcom občianskoprávne vzťahy, t.j. o úpravu ktorá všeobecne platí tak pre režim spotrebiteľských ako aj nespotebiteľských vzťahov. To znamená, že pri aplikácii tejto úpravy na režim spotrebiteľských vzťahov a spotrebiteľských zmlúv nemožno mechanicky vychádzať len z tejto všeobecnej úpravy, ale je nevyhnutné prihliadať na osobitnú zákonnú úpravu pre tieto vzťahy, jej účel (ktorým je najmä ochrana spotrebiteľa) a špecifiká, keďže súd už uviedol, prečo nemožno mať žiadne pochybnosti o tom, že tu uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere bol založený občianskoprávny spotrebiteľský vzťah.

43. Podľa § 551 ods.1 až 3 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

44. Citované ustanovenie § 551 Občianskeho zákonníka teda výslovne umožňuje zabezpečiť uspokojenie pohľadávky písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Predpokladá sa pritom písomná dohoda, t.j. písomne zachytený stret dvoch skutočne daných, slobodných, vážnych, určitých a zrozumiteľných prejavov vôle. Aj pre túto dohodu platia všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Právny úkon je v ustanovení § 34 Občianskeho zákonníka definovaný ako prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

45. Z uvedeného vyplýva, že základným predpokladom vzniku právneho úkonu je existencia vôle. Bez vôle preto niet ani právneho úkonu. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá so žalobcom je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Rovnaký režim platí pre všetky dokumenty uzatvárané spolu s ňou, kam patrí aj dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá vychádzajúc z jej obsahu bola rovnako predformulovaná veriteľom.

46. Vzhľadom na uvedené zákonodarca v snahe chrániť spotrebiteľa venuje zabezpečeniu, aby zmluvné dojednania zaväzujúce spotrebiteľa vyjadrovali jeho skutočne existujúcu vôľu mimoriadnu pozornosť, keď aj v ust. § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzavretia zmluvy) v súvislosti s ochranou spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami stanovil, že za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, čo je zjavne aj prípad prejednávaneho sporu. Dôkazné bremeno na preukázanie individuálneho dojednania takého zmluvného ustanovenia pritom zaťažuje dodávateľa (viď § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka).

47. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie teda musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informáciu o tom, čo uzatvorenie konkrétneho právneho úkonu znamená. Výslovne to zákonodarca vyjadril v zákone č.102/2014 Z.z. novelizujúcom zákon č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, konkrétne v jeho §5a keď s účinnosťou od 1.5.2014, teda dávno pred uzavretím tu posudzovanej dohody priamou normatívnou úpravou nepripustil zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, s výnimkou prípadu jej uzavretia vo forme osobitnej listiny, ak spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Aj z dôvodovej správy k tejto zmene vyplýva, že zákonodarcu k tejto zmene viedlo zistenie, že všeobecná úprava v Občianskom zákonníku nevyžadujúca schválenie súdom, kde stačí iba jednostranný úkon zo strany predávajúceho vytvára výraznú nerovnováhu medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto je potrebné túto nerovnováhu korigovať.

48. Žalobca tvrdil, že ak by dohodu o zrážkach nepodpísal, úver by mu poskytnutý nebol. Žalovaný hájil platnosť dohody tvrdením, že žalobca bol riadne oboznámený s danou dohodou, táto bola na samostatnej listine, zrozumiteľne vyjadrená, žalobca ju podpísal. Žalovaný tvrdil jej individuálne vyjednanie. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania však súd má za to, že splnenie zákonných podmienok vyžadovaných podľa § 5a ods.1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa pre platnosť tejto dohody preukázané nebolo, táto preto je neplatná a ďalším dôvodom neplatnosti je to, že súd ju považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dohoda síce je uzavretá na samostatnej listine, avšak žalovaný ako dodávateľ nesúci dôkazné bremeno nijako nepreukázal poučenie spotrebiteľa o dôsledkoch jej uzavretia a možnosť ju odmietnuť. V už spomínanej dôvodovej správe k zákonu č.102/2014 Z.z. je k tomu uvedené, cit „Je potrebné, aby o uzavretí takejto dohody (či už ako osobitnej zmluvy alebo ako zmluvného dojednania) spotrebiteľ mohol rozhodnúť a prípadne ju odmietnuť. Vyžaduje sa, že predávajúci, ktorý koná v rámci zákonom uloženou povinnosťou dodržiavať riadnu odbornú starostlivosť, upozorní spotrebiteľa na toto ustanovenie, príp. poskytne jeho výklad, tak, aby spotrebiteľ vedel urobiť uvážené rozhodnutie.“ Žalovaný nepreukázal, žeby vysvetlil žalobcovi čo uzavretie tejto dohody znamená, aké má dôsledky, aby ten mohol urobiť uvážené a slobodné rozhodnutie. Keďže poučenie o dôsledkoch uzavretia takej dohody je tu výslovná zákonná podmienka jej platnosti, neobstojí poukaz na všeobecne známu zásadu neznalosť zákona neospravedlňuje. Ak by zákonodarca predpokladal, že stačí dohodu spotrebiteľovi len písomne predložiť k podpisu, nech si ju

ten prečíta a sám pochopí jej význam a dôsledky, potom by normatívne nezakotvil takúto špeciálnu poučovaciu povinnosť. Žalovaný nepreukázal také poučenie, už preto je táto dohoda podľa § 5a ods.1 písm.a) zák. č.250/2007 Z.z. v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka neplatná.

49. Pokiaľ ide o žalovaným tvrdené individuálne dojednanie danej dohody, k tomu sa žiada uviesť nasledovné. V ustanovení § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka je zakotvená vyvrátiteľná právna domnienka, že každá zmluva medzi spotrebiteľom a dodávateľom sa nepovažuje- pokiaľ nie je poskytnutý dôkaz o opaku - za dojednanú individuálne, ale sa považuje za štandardnú (adhéznú) zmluvu. Túto domnienku nie je povinný vyvracať spotrebiteľ, ale dodávateľ. Rovnako čl.3 ods.4 smernice 93/13/EHS zakotvuje, že keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že zmluvnú podmienku dojednal individuálne, dôkaz tohto tvrdenia zaťažuje predajcu alebo dodávateľa na čo v prípade sporu musí prihladať aj súd. Podporne vid' napr. komentár k § 53 Občianskeho zákonníka autorov JUDr. Imrich Fekete, CSc. JUDr. Martina Feketeová, Občiansky zákonník, prehľadný komentár, EPOS, Bratislava 2012 strana 197 z ktorého súd citoval.

50. Pokiaľ teda ide o otázku, či predmetná formulárová dohoda o zrážkach zo mzdy je individuálne vyjednanou zmluvnou podmienkou, súd nezistil prekážky na vykonanie súdnej kontroly tejto zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno, že by táto zmluvná podmienka bola individuálne vyjednaná (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). S výnimkou podpisu žalobca ako spotrebiteľ nijako nemohol ovplyvniť obsah dohody, táto je dodávateľom vopred pripravená bez možnosti ovplyvniť jej obsah a podľa ničím nespochybného tvrdenia žalobcu prišla mu pripravená k podpisu poštou spolu so zmluvou bez akéhokoľvek bližšieho poučenia či vysvetlenia. Preto nemožno urobiť iný záver ako ten, že nešlo o individuálne dojednanie, ale o vopred predformulované dojednanie s ktorým súhlas či nesúhlas mohol spotrebiteľ vyjadriť len tak, že dohodu spolu so zmluvou ako celok buď akceptovať bude alebo nie. Za typovú zmluvu nie je možné považovať iba samotné obchodné podmienky alebo zmluvu písanú drobným písmom a na naplnenie individuálne dojednaných podmienok nestačí, že na prečítanie návrhu zmluvy mal spotrebiteľ dostatok času. Dôkaz individuálneho vyjednania už potom v žiadnom prípade nemožno vyvodiť z toho, že žalobca ako spotrebiteľ túto dohodu podpísal, teda súhlasil s ňou, keďže taký záver by celú úpravu prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok a ich individuálneho vyjednania či nevyjednania v prípade písomných, teda vždy spotrebiteľom podpísaných zmlúv robil nepoužiteľnou. Nič nebráni, aby jedna strana kontraktu pripravila a predtlačila text zmluvy, či dohody, avšak zákon (§ 53 ods.2 Občianskeho zákonníka) venuje mimoriadnu pozornosť práve tomu, aby spotrebiteľ nielenže mal možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy s jej dojednaniami, ale aby aj reálne mohol ovplyvniť ich obsah (napríklad slobodným vyznačením alternatívy súhlasím - nesúhlasím), pričom v danom prípade žalovaný nepreukázal, žeby žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť dohodu o zrážkach zo mzdy ovplyvniť, či vylúčiť a neuzavrieť ju bez dôsledkov na poskytnutie úveru s ktorým je táto dohoda previazaná.

51. Žalovaný nesúci dôkazné bremeno individuálneho dojednania dohody vzhľadom na už uvedenú argumentáciu súdu o potrebe preukázania existencie skutočne danej, slobodnej vôle spotrebiteľa „uzatvárajúceho“ takúto dohodu o zrážkach zo mzdy nepreukázal, žeby sa dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy formou listiny majúcej priamy súvis s úverovou zmluvou a uzatváranou spolu s ňou neudialo len z vôle veriteľa bez akejkoľvek možnosti žalobcu takúto dohodu vylúčiť a uzavrieť zmluvu o úvere aj bez takejto „dohody“. Z dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva, žeby žalobca ako spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a o tom, čo vlastne toto dojednanie znamená. Ak žalovaný tvrdí, že žalobca mal slobodnú možnosť sa rozhodnúť či na ňu pristúpi či nie, tak toto jeho tvrdenie súd nepovažuje za preukázané. Dôkazné bremeno o individuálnom vyjednaní dohody žalovaný neunesol. Zo spôsobu uzavretia úverovej zmluvy, keď sa spolu s ňou predkladá k podpisu spotrebiteľovi ďalší dokument, a to dohoda o zrážkach zo mzdy je zrejme, že veriteľ vlastne vopred vnútil (pripraveným predtlačeným tlačivom) konajúcej osobe - žalobcovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu v hlavnej sfére jeho záujmu a to uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené potvrdzuje aj to, že priamo v predtlačí úverovej zmluvy je zakaždým, a to z vôle veriteľa (keďže súdu z jeho činnosti je známe, že ide o štandardné, veriteľom opakovane používané tlačivo) „dojednanie“ o ďalšom úvere, revolvingovom úvere. Preto ak veriteľ pri záujme spotrebiteľa o klasický úver vždy mu vopred predkladá prostredníctvom časti 2 tlačiva zmluvy k podpisu dojednanie ďalšieho, revolvingového úveru (ustanovenia o ktorom nie je možné zo zmluvy vylúčiť), niet rozumnej pochybnosti o tom, že takto „automaticky“ prekladá aj dohodu o zrážkach zo mzdy, hoci na osobitnej listine, čo ale samo osebe, ako už bolo uvedené na jej platnosť nestačí.

52. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov pritom nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva.

Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia zo strany súdu, alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov umožňuje obísť dôležitý prvok v ochrane spotrebiteľa a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok zo zameraním na to, či tieto nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Súd má za to, že táto dohoda v podobe akú má v tu posudzovanej veci je neplatná, lebo zjavne nespĺňa podmienku existencie skutočnej slobodnej vôle žalobcu ju uzavrieť (čo by ju robilo už podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatnou) a navyše nespĺňa zákonom predpísané náležitosti pre taký právny úkon (§ 5 ods.1 písm.a) zák.250/2007 Z.z.), spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo ju ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve robí takisto absolútne neplatnou aj podľa § 53 ods.1 a 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase jej uzavretia. Dohoda má navyše základ v konaní rozpornom s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa účinného v čase jej uzavretia). Jednostranne vnútené dojednanie o dohode o zrážkach zo mzdy predložené spotrebiteľovi k podpisu bez vysvetlenia možných dôsledkov tejto dohody spočívajúcich v možnosti veriteľa bez súdnej kontroly na základe vlastnej predstavy o výške dlhu siahnuť na príjmy, t.j. základné živobytie žalobcu je neplatným, neprijateľným dojednaním. O tom, že dohodou uzavretou v takejto forme sa vytvára výrazná nerovnováha medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa nemožno vôbec polemizovať, keďže aj sám zákonodarca to v dôvodovej správe k zákonu č.102/2014 Z.z. výslovne uviedol ako hlavný dôvod zmeny právnej úpravy s účinnosťou od 1.5.2014.

53. V súvislosti s tvrdeniami žalovaného o možnosti slobodného rozhodnutia sa žalobcu o tejto dohode pred podpisom zmluvy o úvere súd len dodáva, že nie je podstatné, či žalobca bol formulárove, šablónovite, formálne s takým zabezpečením oboznámený, ale podstatné je či bol poučený o dôsledkoch jeho uzavretia, či ho mohol ovplyvniť a vylúčiť. Súd preto tvrdenia žalovaného vo svetle už uvedeného nepovažuje za unesenie dôkazného bremena o individuálnom dojednaní dohody o zrážkach zo mzdy (§ 53 ods.3 Občianskeho zákonníka). Judikatúra ustálila, že niet dôvod vylúčiť súdnu kontrolu formulárovej zmluvy len preto, že je na samostatnej listine ak nebola hodnoverne preukázaná vôľa spotrebiteľa individuálne ju vyjednať. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp.zn.19Co/414/2015 v obdobnom prípade, keď Dohoda o zrážkach zo mzdy bola podpísaná na samostatnej listine uviedol, „ Žalovaný ani netvrdil, že by žalobkyňu informoval o dôsledkoch uzatvorenia Dohody o zrážkach zo mzdy vo vzťahu k zmluve o úvere neobsahujúcej náležitosti vyžadované zákonom. V oblasti ochrany spotrebiteľa je pritom potrebné mať na zreteli zásadu poctivosti, a to vo forme tzv. princípu dôvery v oblasti ochrany spotrebiteľa. Ústavný súd ČR v nálezoch II. ÚS 3/06 zo 06.11.2007 a I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013 uviedol, že uplatňovanie princípu dôvery v úkony ďalších osôb v sociálnom styku je základným predpokladom pre fungovanie komplexnej spoločnosti. Dôveru je potrebné pokladať za elementárnu kategóriu sociálneho života. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného v tom, že text spotrebiteľskej zmluvy, osobitne vtedy, keď sa jedná o formulárovú zmluvu, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Zásade poctivosti vo vzťahu dodávateľa k spotrebiteľovi nemôže podľa odvolacieho súdu zodpovedať kontraktálny proces, obsah ktorého, v konkrétnom prípade Dohoda o zrážkach zo mzdy, sa uzatvára spolu so zmluvou o úvere, bez objasnenia jej významu a dôsledkov. Systém ochrany spotrebiteľa zavedený smernicou Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vychádza totiž z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah“.

54. Súd na podporu svojho záveru ďalej poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.20Co/165/2018. Súd si je vedomý ústavného príkazu preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu, avšak k tomu treba uviesť, že platnosť zmluvy o úvere ako takej určením neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nie je nijako dotknutá. Navyše preferencia výkladu v prospech platnosti je možná len vtedy, ak sú dve možnosti výkladu, a to tak v prospech platnosti ako aj v neprospech platnosti. Tu ale podľa názoru súdu vzhľadom na uvádzané dôvody neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy neexistuje výklad, ktorý by ju mohol zhojiť.

55. Podľa názoru súdu žalobcovi ako spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo

mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť bez súdnej kontroly aj zjavne nedôvodné plnenie (aj vzhľadom na vyššie popísaný záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru), na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. Rozsudok C-106/77 Simmenthal).

56. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej užitočného úžitku. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“

57. Podľa § 4 ods.8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20150101>> tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

58. Formulár Dohody o zrážkach zo mzdy sa dostal objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax. Zákonodarca priznal takémuto konaniu nielen rozpor s imperatívom dobrých mravov, ale priamo so zákonom. Pre záver súdu bolo relevantné, že sporná dohoda vzhľadom na jej osobitný význam bola vyhotovená z hľadiska podcenenia jej významu zo strany priemerného spotrebiteľa a umožňuje siahnuť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia, ktoré sú neprijateľné.

59. K jednotlivým námietkam žalovaného súd uvádza nasledovné. Žalovaný namietal procesnú neprípustnosť žaloby žalobcu vzhľadom na § 137 CSP. Súd sa však s touto argumentáciou žalovaného nestotožnil.

60. Súd skúmal prípustnosť predmetnej žaloby jednak z hľadiska členenia žalôb podľa § 137 CSP, ale tiež z pohľadu toho, či vzhľadom na inak platný záver, že možnosť podania žaloby o plnenie v zásade vylučuje možnosť súčasnej určovacej žaloby je možné vyhovieť žalobe pokiaľ ide o požadované určenia. V tu súdenom spore to podľa názoru súdu možné je. Ako správne žalovaný uviedol, žaloba žalobcu je žalobou o určenie právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d) CSP. Čo sa týka určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, o procesnej prípustnosti žaloby v tejto časti nemožno pochybovať, nakoľko táto vyplýva priamo zo zákona o spotrebiteľských úveroch, keď jeho novelou uskutočnenou zákonom číslo 279/2017 Z.z. sa do tohto zákona zaviedlo ust. § 11 ods. 4 podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou 18ba. Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba pritom znie: „18ba) § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku.“

61. Zákonodarca teda explicitne zakotvil procesnú prípustnosť žaloby na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, keď predmetný zákon je jedným z osobitných zákonov v zmysle ust. § 137 CSP, preto takáto žaloba je procesne prípustná bez ohľadu na to, či by bolo možné žalovať o plnenie (napr. vydanie bezdôvodného obohatenia).

62. Pokiaľ ide o časť žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, jej procesná prípustnosť vyplýva priamo zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Pri posúdení splnenia podmienok na podanie uvedenej žaloby, súd vychádzal z ust. § 3 ods. 3 a ods. 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

63. Z uvedeného potom vyplýva, že spotrebiteľ má právo na súdnu ochranu nielen pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ale aj pred nekalými obchodnými praktikami (§ 7 zákona č. 250/2007 Z. z.). V súvislosti s obranou žalovaného ohľadne neprípustnosti žaloby v súdnej veci súd upriamil pozornosť aj na § 298 CSP, podľa ktorého, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu (tak, ako to bolo aj v prejednávanej príhode) aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve, alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, je neprijateľná.

64. Akceptácia názoru žalovaného, by zamedzovala prístup spotrebiteľa k podaniu žalôb s uvedeným obsahom a fakticky by znemožňovala spotrebiteľovi aktívnu ochranu jeho práv vyplývajúcich zo spotrebiteľského práva a obmedzovala by ho iba na pasívnu ochranu práv (t.j. spotrebiteľ by sa mohol brániť iba v rámci žalôb týkajúcich sa nárokov zo spotrebiteľského práva, ktoré by smerovali voči nemu), čo by rozhodne nebolo v súlade so zmyslom platnej právnej úpravy, ktorá ponechala súdu oprávnenie posudzovať tieto nároky ex offo, aj bez návrhu spotrebiteľa. Pri opačnom výklade by súdna ochrana spotrebiteľov (ak by sa spotrebiteľ nemohol účinne brániť aktívnym podaním žaloby) nebola reálne dosiahnuteľná (napríklad spotrebiteľovi by nemohla byť poskytnutá ochrana pred postupom dodávateľa finančnej služby smerujúcim k vymoženiu pohľadávky cez zabezpečovacie inštitúty).

65. Uvedený záver vyplýva aj z doslovného znenia § 298 ods. 2 CSP, ktoré popri vyslovení neprijateľnosti zmluvnej podmienky zo strany súdu (neprijateľná podmienka je neplatná) výslovne prezumuje kumulatívne priznanie nároku spočívajúceho v plnení (napr. bezdôvodnom obohatení, primeranom finančnom zadosťučinení), ktoré ma charakter žaloby na plnenie. Ak teda možno v jednom rozsudku priznať plnenie a súčasne určiť neprijateľnosť, teda neplatnosť zmluvnej podmienky (napr. dohody o zrážkach zo mzdy), potom je zrejmé, že v spotrebiteľských veciach zákon pripúšťa žalobcom požadované určenie aj v situácii, kedy by bolo možné žalovať súčasne o plnenie. Určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy má pre spotrebiteľa význam aj z hľadiska prípadnej možnosti uplatnenia nárokov vyplývajúcich z porušenia jeho práv (napr. nárok na primerané finančné zadosťučinenie). K uvedenému podoporne sú poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.17Co/82/2018 alebo Krajského súdu v Žiline sp.zn.6Co/22/2018.

66. Nemožno odoprieť právo podať žalobu o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy v situácii ako je tu, kedy žalovaný na základe takejto absolútne neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy až do podania žaloby a nariadenia neodkladného opatrenia vykonával zo mzdy žalobcu zrážky, a to aj na nároky, na ktoré pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemá nárok.

67. Len podoporne súd uvádza, že v tu súdenom spore z dôkazov predložených žalovaným nateraz nevyplýva, že by už v čase podania žaloby žalobca mohol podať proti žalovanému priamo žalobu o plnenie (napr. vydanie bezdôvodného obohatenia). Nebolo sporné, že pri jemu poskytnutom úvere vo výške 1.000,-eur, ktorý súd považuje za bezúročný a bezpoplatkov uhradil žalovanému doposiaľ sumu 1.055,11 eur, teda viac ako dostal. Treba si však uvedomiť, že časť tejto sumy (30,82 eur) hradil až po podaní žaloby, dňa 10.05.2019 (viď potvrdenie o prijatých úhradách na čl. 55 spisu) a časť (30,82 eur) tesne pred jej podaním (09.04.2019), pričom dialo sa tak prostredníctvom pravidelných zrážok zo mzdy žalobcu. Žaloba teda podaná bola v čase, kedy žalobcovi zo mzdy boli vykonávané zrážky na dlh, ktorý žalovaný v žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 12.05.2017 (čl. 23 spisu) vyčíslil na sumu 900,71 eur s príslušenstvom. V tom čase, teda ku dňu 12.05.2017 už žalobca mal uhradených 469,53 eur a žalovaný žiadal od neho stále 900,71 eur a ďalšie príslušenstvo. Ku dňu podania žaloby (7.5.2019) žalobca uhradenú mal sumu 1.024,29 eur, teda sumu len o málo prevyšujúcu jemu poskytnutú istinu, pričom vzhľadom na priamo zo zákona vznikajúci nárok žalovaného na úrok z omeškania z neuhradených splátok úveru (keďže žalobca splátky úveru v dohodnutej výške nehradil v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve, keď napríklad medzi augustom 2016 až júnom 2017

neuhradil absolútne nič) a žalovaným žalobcovi účtované sankčné náklady (podľa predpisu na čl. 56 žalovaný žalobcovi účtoval náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške spolu 103,-eur) je otázne, či by žalobca v čase podania žaloby už reálne mohol žalobou žiadať plnenie od žalovaného. Teda či by celá suma, ktorú uhradil do podania žaloby (1.024,29 eur) nebola pokrytá nárokmi žalovaného aj pri bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čo by znamenalo, že tak či tak musel žalovať len tu požadované určenia. Súd to však uvádza len podporne a pre úplnosť, lebo ako už uviedol, požadované určenie prípustné by vzhľadom na § 11 ods.4 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 3 ods.3 a 5 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ako aj § 298 CSP bolo aj v prípade, keby žalobca mohol žalovať priamo o plnenie (napr. vydanie bezdôvodného obohatenia).

68. Žalobca a jeho majetková sféra je v ohrození neprimeranej výšky zrážok zo mzdy, ktorých konečnú výšku určil veriteľ svojím jednostranným rozhodnutím. Naliehavý právny záujem je daný, lebo napriek bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalovaný zamestnávateľa žalobcu požiadal o zrážky zo mzdy v celkovej výške až 900,71 eur s prislúšenstvom, hoci žalobca v tom čase už zo sumy 1.000,-eur vrátenú mal sumu 469,53 eur a predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Bez určenia dohody o zrážkach zo mzdy za neplatnú nie je neistota žalobcu odstránená ani samotným vyhovením žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktoré samo osebe veriteľa nenúti zastaviť zrážky ani zamestnávateľa žalobcu prestať zrážky vykonávať. V súvislosti s dôvodnosťou určenia dohody o zrážkach zo mzdy za neplatnú aj v situácii splnenia záväzku žalobcu, či dokonca existujúceho nároku na uloženie povinnosti žalovanému na plnenie súd podporne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.3Co/3/2015. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.11.2015 sp. zn. 8 Cdo 483/2014). Na podporu svojho záveru o procesnej prípustnosti žaloby v tejto časti súd poukazuje napr. aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.4.2016 sp.zn.14Co/9/2016 podľa ktorého nič nebráni judikovať dohodu ako neplatnú (§ 53 ods.5 OZ), hoci má základ priamo v znení zákona. Rovnaké závery vyplývajú tiež z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.4.2016 sp.zn. 21Co/191/2015 (rozhodnutia sú verejne dostupné na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR).

69. Nie je podstatné, že momentálne zrážky zo mzdy v dôsledku nariadeného neodkladného opatrenia súdu nepokračujú, keďže nebolo žalovaným tvrdené, žeby vo vzťahu k zamestnávateľovi žalobcu uskutočnil akékoľvek kroky k ukončeniu zrážok. Navyše je treba uviesť, že dohodu o zrážkach zo mzdy neudržateľnou robí aj tá skutočnosť, že táto bola koncipovaná na zabezpečenie úveru s úrokmi a poplatkami, avšak úver poskytnutý žalobcovi z dôvodov už uvedených je bezúročný a bez poplatkov a preto ani takéto jeho zabezpečenie nemôže obstáť.

70. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi a v tomto slova zmysle je nerozhodné, či aktuálne dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie, alebo či sa spotrebiteľ obráti priamo na súd so zreteľom na zabezpečenie stavu právnej istoty v tom slova zmysle, aby nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosť nikto neurčil (opätovne pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.4.2016 sp.zn.14Co/9/2016). V súdnom spore sa žalobca obrátil na súd so žiadosťou o súdnu ochranu, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky. Zabezpečenie stavu právnej istoty v tom slova zmysle, aby nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy je možné len požadovaným určením, preto nemožno mať pochybnosti o prípustnosti žaloby a naliehavom právnom záujme žalobcu na požadovanom určení. V situácii zistenej neprijateľnej zmluvnej podmienky takej povahy a s tak závažnými dôsledkami, aké môže mať použitie dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré umožňuje bez súdnej kontroly siahnuť na príjmy, teda živobytie žalobcu napriek tomu, že sumu bezúročného a bezpoplatkového úveru má vrátenú bolo potrebné žalobe žalobcu aj v tejto časti vyhovieť (podporne tiež napr. rozsudok Okresného súdu Levice sp.zn.16Csp/75/2019, kde žalovaným bol rovnako tu žalovaný).

71. Žalovaný poukazoval na to, že právny predpis obsahuje zákonný limit výšky vykonávaných zrážok. K tomuto argumentu súd uvádza, že právny predpis však neustanovuje zákonný limit pre celkovú výšku zrážok zo mzdy, čo by mohlo viesť k opakovaným zrážkam zo mzdy na neprijateľné plnenie, či plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. V prípade vyslovenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy sa odstráni prípadný nezákonný stav spočívajúci v realizácii uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy

takpovediac raz a navždy. Z výsledkov dokazovania vyplýva, že žalovaný dohodu o zrážkach zo mzdy uplatnil u platiteľa mzdy žalobcu. Žalobca považoval túto dohodu za neplatnú, naopak žalovaný za plne v súlade s právom. Keďže zákon pre vykonávanie zrážok zo mzdy na základe takejto dohody nevyžaduje autoritatívne rozhodnutie súdu alebo iného orgánu o povinnosti na peňažné plnenie, ktorej splnenie sa zrážkami zo mzdy plní, nemal žalobca inú možnosť, ako namietat platnosť takejto dohody o zrážkach zo mzdy v osobitnom civilnom sporovom konaní, ktoré tak dôvodne vyvolal svojou žalobou o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

72. Súd vzhľadom na všetko uvedené je názoru, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov číslo zmluvy XXXXXXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa 15.07.2015 je neplatná a že bolo namieste túto neplatnosť autoritatívne určiť.

73. K nosnej námietke žalovaného o nedostatku procesnej spôsobilosti žalobcom označených žalovaných sa súd už čiastočne vyjadril (pozri body 3 až 5 tohto odôvodnenia), preto dodáva k tomu už len nasledovné. Voči pôvodne v žalobe označenému žalovanému v 1.rade (CETELEM SLOVENSKO, a.s.) bolo konanie pre nedostatok jeho procesnej spôsobilosti zastavené ešte uznesením zo dňa 31.05.2019 právoplatným dňa 21.06.2019, ktoré žalovaný prevzal si dňa 05.06.2019. Už v uvedenom uznesení zo dňa 31.05.2019 súd uviedol, že nemožno mať rozumnú pochybnosť, že pod žalovaným (pôvodne označeným ako žalovaný v 2.rade) žalobca mal na mysli zahraničnú právnickú osobu, nie len jej organizačnú zložku. Nie je teda pravdou tvrdenie žalovaného, že súd od počiatku konal s nespôsobilým subjektom a že žalobca až dňa 19.08.2019 pri výsluchu na súde označil ako žalovaného procesne spôsobilý subjekt. V materiálnom právnom štáte prepjatý formalizmus nemá miesto. Ak by súd v súlade s tvrdeniami žalovaného mal záver o nedostatku procesnej spôsobilosti žalovaného vyvodit len z toho, že pod označením „odporca 2.“ žalobca v žalobe najskôr označil len pobočku žalovaného, a mal by úplne opomenúť, ignorovať a nevšimáť si tak ako žalovaný to, že žalobca následne v žalobe v časti označenej ako „Skutočnosť“ jasne a výslovne uviedol, že odporca je BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v registri obchodu a spoločností pod č.542097902 konajúca prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO:47 258 713“ pričom žalobca súčasne presne popísal celý proces zániku spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s. a jej právneho nástupníctva, išlo by o úplné popretie zmyslu a účelu súdnej ochrany, ničím neodôvodnenú hru so slovčkami majúcu ďaleko od materiálneho chápania právneho štátu a materiálnej spravodlivosti. Súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť žalovaného na Veľký komentár k ust. § 133 a 134 Civilného sporového poriadku, teda k ustanoveniam upravujúcim práve náležitosti označenia právnickej osoby a zahraničnej právnickej osoby v žalobe (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Veľký komentár. Praha: C.H.Beck, 2016.), konkrétne jeho stranu 490 kde v rámci judikatúry poukázané je na rozhodnutie R 9/2007 podľa ktorého „Vychádzajúc zo zmyslu súdneho konania, ktorým je poskytovanie ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu, nie je dôvodné pri skúmaní, kto je v žalobe označený za účastníka konania uprednostniť iba jednu časť označenia, navyše tú, ktorá umožňuje výklad, že označený subjekt nemôže byť účastníkom konania“.

74. Vychádzajúc z celej žaloby žalobcu súdu doručenej dňa 07.05.2019 súd mal a má za to, že ako žalovaný (pôvodne označený ako žalovaný v 2.) bol označený subjekt disponujúci procesnou subjektivitou, preto nebol dôvod na zastavenie konania, ako tvrdil žalovaný, a preto po zastavení konania voči spoločnosti CTELEM SLOVENSKO, a.s. v uznesení zo dňa 31.5.2019 ďalej konal s tu označeným žalovaným bez ďalšieho.

75. Vzhľadom na všetko uvedené súd námietky žalovaného nemal za dôvodné. Žalobu v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a v časti o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy súd mal za dôvodnú, preto jej v tejto časti vyhovel. Čo do určenia neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy súd ju ako nedôvodnú zamietol (ako bolo uvedené, žalobcom vytýkané nedostatky zmluvy nemali za následok jej neplatnosť, ale súdom určenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru).

76. Čo sa týka rozhodnutia o trovách konania, vo vzťahu k pôvodne uplatneným nárokom výsledok konania je taký, že v časti (dva zo štyroch pôvodne žalovaných výrokov) úspešný bol žalobca, v časti (dva zo štyroch pôvodne žalovaných výrokov) úspešný bol žalovaný, keďže čo do určenia neplatnosti zmluvy žaloba bola zamietnutá a v časti o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vzatá späť bola procesným zavinením žalobcu (nie pre správanie žalovaného po podaní žaloby), čo v zmysle § 256 ods.1 CSP zakladá procesný úspech žalovaného v danej časti. Vzhľadom na daný výsledok konania a pomer úspechu strán vo veci bolo podľa názoru súdu v súlade s ust. § 255 ods.1 a 2

namieste náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu nepriznať (žalobca ich náhradu ani neuplatnil, ani mu žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli). Pre úplnosť treba uviesť, že k rovnakému výroku o trovách konania by v danom prípade viedlo i posúdenie úspechu a neúspechu strán pri každom požadovanom nároku a výroku zvlášť, teda založené na tom, že v danom prípade boli do jedného konania spojené viaceré samostatné nároky, ktoré mohli byť predmetom samostatných konaní, kde by úspech a neúspech bol pri každom nároku posudzovaný samostatne (1./ zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, kde bolo konanie zavinením žalobcu pre späťvzatie žaloby v tejto časti zastavené, teda úspešný tu bol žalovaný, ďalej 2./ určenie dohody o zrážkach zo mzdy za neplatnú, kde žalobca mal plný úspech, 3./ určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, kde žalobca mal plný úspech a 4./ určenie neplatnosti zmluvy, kde plný úspech mal vzhľadom na zamietnutie žaloby v tejto časti žalovaný). V takom prípade by žalobcovi v časti o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vzhľadom na plný úspech v zmysle ust. § 255 ods.1 CSP síce vznikol nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, avšak priznať by mu ho nebol dôvod, nakoľko náhradu trov konania neuplatnil a žiadne preukázateľné trovy konania mu zo spisu nevyplývajú. Rovnako žalovanému by ani pri samostatnom posudzovaní pomeru úspechu a neúspechu vo vzťahu ku každému jednotlivému výroku a nároku nebolo možné priznať náhradu trov konania, a to z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by v zmysle § 257 CSP bránili tomu, aby žalovanému bola voči žalobcovi priznaná čo i len čiastočná náhrada trov konania.

77. Žalobca žalobu podal na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom v jej podstate v materiálnom zmysle bol úspešný, keďže bolo zistené, že jeho spotrebiteľské práva boli porušené. Žalobu podal ako laik tak, že sa domáhal aj výrokov, ktoré vzájomne sa vylučujú, no v základe a podstate veci úspešný bol, keďže jemu poskytnutý úver, na základe ktorého od neho žalovaný žiadal nedôvodné plnenia prostredníctvom zrážok zo mzdy na základe neplatnej dohody o zrážkach bol určený za bezúročný a bez poplatkov. Žaloba žalobcu podľa výsledku sporu nepredstavovala zjavne bezúspešné uplatňovanie práva, keďže v jej podstate, ktorou bolo domáhanie sa ochrany spotrebiteľa bol úspešný, pričom žalobu by vôbec nemusel podať, ak by žalovaný jeho spotrebiteľské práva neporušil. Za daného stavu všeobecná požiadavka spravodlivosti nedovoľovala by súdu uložiť žalobcovi povinnosť hradiť žalovanému čo i len v minimálnom rozsahu náhradu trov konania. Nepriznaním trov konania žalovanému jeho majetková sféra nebude výrazným spôsobom dotknutá. Súd má za to, že takéto okolnosti sporu a jeho výsledok, kedy sa konštatuje materiálna dôvodnosť žaloby, teda porušenie práv spotrebiteľa sú dôvodom pre výnimočnú aplikáciu § 257 CSP a bránia tomu, aby súd žalovanému v okolnostiach súdnej veci priznal proti žalobcovi čo i len časť nároku na náhradu trov konania (podporne rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.23Co/18/2019). A teda aj pri samostatnom posúdení úspechu a neúspechu strán sporu pokiaľ ide o jednotlivé nároky by tak či tak nebol dôvod priznať im nárok na náhradu trov konania a teda výrok o trovách konania by bol úplne rovnaký.

78. Podľa § 335 ods.3 CSP súd v rozhodnutí, ktorým zamietol žalobu iba v časti alebo ktorým zastavil konanie iba v časti, vysloví, či neodkladné opatrenie zrušuje alebo ponecháva v platnosti, zohľadňujúc stav konania vo veci samej.

79. Súd nerozhodoval samostatným výrokom, či ponecháva v platnosti nariadené neodkladné opatrenie, lebo čiastočné zamietnutie žaloby čo do určenia neplatnosti úverovej zmluvy ani zastavenie konania čo do zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia nemalo tu žiaden súvis a nijako netýkalo sa zrážok zo mzdy na pozastavenie ktorých bolo neodkladné opatrenie nariadené, pričom čo do určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy žalobca bol úspešný v celom rozsahu. Nakoľko súd v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia jeho trvanie vymedzil do právoplatného skončenia konania vo veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy žalobe žalobcu bolo plne vyhovené, nebolo potrebné žiadne ďalšie samostatné rozhodnutie vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.